

18. nap: Kedd – Közös életünk evangéliuma

Ezen a napon szeretnénk hálát adni, a mi igenünkért, amely szükséges volt ahhoz, hogy Isten egymásnak ajándékozhasson minket, hogy örökké egyek lehessünk. Szeretnénk felfedezni Istent életünk eseményeiben, a mi közös "üdv történetünkben".

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében. Ámen.

Tudatosítsuk, hogy Isten szerető jelenlétében vagyunk. Engedjük közel Őt a mai imádságban. Tartsunk most egy perc csendet. [...Csend...] Imádkozzunk Isten áldásáért házastársunkért, magunkért, gyermekeinkért és a házaspárokért és családjaikért, akikkel közösen vagyunk ennek a lelkigyakorlatnak az útján.

[Imádkozzuk közös imánkat, vagy válasszunk ki a hétre a számunkra kedves imát!]

Áldjad, lelkem, az Urat, és ne feledd, mennyi jót tett veled!

Olvasmány a Zsoltárok könyvéből (Zsolt 103)

*Áldjad, lelkem, az Urat,
és egész bensőm dicsérje szent nevét!*

*Áldjad, lelkem, az Urat,
és ne feledd, mennyi jót tett veled!*

*Megbocsátja minden bűnödöt,
és meggyógyítja minden gyöngeséged.*

*Megmenti életed a pusztulástól,
kegyelemmel és irgalommal koszorúz.*

*Életed eltölti javakkal,
mint a sasé, megújul ifjúságod.*

*Igazságos tetteket visz végbe az Úr,
az elnyomottnak igazságot szolgáltat.*

*Útjait kinyilvánította Mózesnek,
a tetteit Izrael fiainak.*

*Az Úr irgalmas és könyörületes,
szelíd a haragban és gazdag az irgalomban.*

*Nem perel untalan,
haragja nem tart örökké.*

*Nem bűneik szerint bánik velünk,
és nem vétkeink szerint fizet vissza.*

*Mert amilyen magas az ég a föld felett,
olyan nagy irgalma az igazak iránt.*

*Amilyen távol van napkelet napnyugtától,
olyan messze veti el tőlünk bűneinket.*

*Ahogy az apa megkönyörül fiain,
úgy könyörül az Úr azokon, akik őt félik.*

*Tudja jól, milyen az alkatunk,
tudja, hogy a porból származunk.*

*Az ember napjai a fűhöz hasonlóak,
virul, mint a mező virága,*

*de egy kis szellő s már vége van:
a hely is elfeledte, ahol addig állt.*

*Ám az Úr kegyelme mindörökre
az igazakkal van,*

és igazságossága fiaik fiaival.

*Azokkal, akik hívek szövetségéhez,
akik vigyáznak,*

hogy törvényei szerint éljenek.

*Az Úr az égben készítette el trónját,
királyi hatalma parancsol a mindenségnek.*

*Áldjátok az Urat, angyalai, mind,
ti hatalmasok, kik teljesítitek parancsait,
és lesitek a szavát!*

*Áldjátok az Urat, égi seregek,
mind, ti szolgálói, kik teljesítitek akarátát!*

*Áldjátok az Urat, művei, mind,
uralmának minden helyén!*

Lelkem, áldjad az Urat!

Elmélkedés

Emlékezzünk vissza a régi szép élményekre! Időről időre elevenítsük fel szerelmünk első idejét. Lássuk meg, hogy Isten mi mindent megmozgatott azért, hogy minket egymáshoz vezessen. Elevenítsük fel az egymásra találás élményét. Gyűjtsük össze, hogy mi mindent tett Isten az életünkben! Hogyan éltük át mindezt, és hogyan válaszoltunk rá? Ezek az emlékek aztán átsegítenek az újabb nehézségeken, erősítik hitünket. Megírhatjuk ezekből az emlékekből családunk evangéliumát! Később majd ezt olvasva egyre jobban megértjük Istent és az életünket.

Ezzel időzve gondolhatunk az Eucharishtiában jelen lévő Krisztus ünneplésére és tiszteletére, aminek az évszázadok során több formája is létrejött: például a szentségimádásra vagy az úrnapi körmenetre. A házasság szentségével kapcsolatban ma még csak a házasságkötésnek van szépen kidolgozott liturgiája. A házasság szentségének változatos, az élet folyamatába illesztett ünneplése kibontakozásra vár. Szép alkalom és mély élmény lehet, ha mi magunk megkeressük házasságunk ünneplésének „liturgiáit”! Ha gyakorlatunkká válik Istent felfedezni a hétköznapijainkban, akkor visszatekintve még szebben kirajzolódik Isten vezetése az életünkben. Így találkozással Istennel hálát adhatunk, dicsőíthetünk, kérhetünk, felajánlhatunk...

Ha tehetjük, keressünk megfelelő időt és nyugodt körülményeket olyan imádsághoz, ahol kifejezhetjük Isten jelenlétének a méltó megünneplését. Egy lehetséges forgatókönyv az Eucharisztia ünneplésének mintájára:

Megszólítjuk Istent és bocsánatot kérünk tőle bűneinkért, a szeretetlenségért, a hűtlenségeinkért. Kérjük az Ő irgalmát és a nagyobb szeretet kegyelmét. A szentírás szavai után elmondjuk egymásnak, hogy mi érintett meg minket életünk eseményeiből, majd így imádkozhatunk: *“Atyánk, Te vezettél egymáshoz minket. Egymás számára gondoltál ki bennünket. Meghívtál, hogy keresztény házasságot és családot alapítsunk. Hálásak vagyunk ajándékaidért!”* Majd felsorolhatjuk az elmúlt időszak örömeit. Ezután következhetnek könyörgések, személyes kérések.

Az áldozat liturgiájában újból egymásnak ajándékozzuk magunkat. A szívünket feltesszük a paténára, és azt mondjuk házastársunknak: *“Újból téged választalak, újra neked adom magam, akkor is, ha a szeretet néha fáj!”* Csöndben a fájdalmat, az áldozatot odaadjuk a Mennyei Atya kezébe. Ezeket a legmélyebb dolgokat nem kell - de szabad - kimondani. Van, amikor arra van lehetőség, hogy a szívünkben újra egymásnak adjuk magunkat. Közös imádkozzuk a Miatyánkot, majd bensőséges jelét adjuk összetartozásunknak és a békének!

Áldjad, lelkem, az Urat, és ne feledd, mennyi jót tett veled!

Emeljük fel szívünket!

Urunk, neked adjuk a szívünket és kérjük, formáld minket, hogy számíthass ránk!

Hálát adok, hogy a társammal megajándékoztál! Köszönjük a sok ajándékot, amelyet kaptunk Tőled! Szeretnénk megtanulni felfedezni Téged az események, személyek mögött, és gondviselő vezetésedre hagyatkozni! Adj békét közénk és a világnak!

Szűzanyánk, családunk Édesanyja, imádkozz értünk! Amen.